

Més val prevenir que curar

Per estar segur, ☺
confia en el teu corredor.

El teu corredor sempre t'informa... Si no et sents segur, busca'ns.

Butlletí mensual
Nº31 / Setembre 2015

Pensa amb el cap per caminar amb els peus.

“Tinc un amic ric que es preocupa molt pels seus diners presents i futurs. Viu folgado i té les espatlles ben cobertes. Es jubila l'any vinent i cobrarà la pensió màxima. Està acostumat a un salari alt, així que ha decidit vendre l'empresa i agafar un bon grapat d'euros per mantenir el nivell de vida actual. Quina sort!

Jo visc d'una feina modesta, en una casa modesta, sense estretors, però mesurant i controlant els diners. Tinc uns estalvis al banc, per si de cas, i la jubilació del meu amic m'ha fet pensar. Quan em toqui a mi... tindrà pensió? En tindrà prou? Els periodistes publiquen que la piràmide de natalitat s'ha invertit i que no hi ha prou nens per garantir l'estat del benestar.

No guanyo gaire, però, després dels 65, haig de continuar cobrant el mateix que ara. Què faig?”.

Quan i com pots garantir el teu futur?

Quan camines mires a terra, i també endavant. Anticipes els propers passos!

Per això has d'estalviar per demà. Durant aquests anys t'has servit dels teus propis mitjans per tirar endavant. Ara penses a assegurar els ingressos per quan deixis de treballar. Ho fas per tu, pels teus fills, que encara no seran independents, perquè encara no hauràs pagat la hipoteca, perquè hauràs de canviar de cotxe i, carai!, perquè vols mantenir el teu estatus.

Repassa els teus actes: assegures la casa, el cotxe, probablement la salut i fins i tot el mòbil... I no assegures els ingressos?

Pensa-t'ho dues vegades i deixa'ns assessorar-te. Hi ha diverses fórmules:

- **VIDA:** que recomanem quan encara ets jove i tens necessitats i compromisos financers (hipoteques, préstecs, fills al teu càrrec ...).
- **ESTALVI:** que et recomanem a mesura que vas complint anys i penses en els ingressos futurs.

“S'agafa el mentider... Frau en assegurances”

Aquesta és la història d'un empresari espanyol que va intentar enganyar la companyia d'assegurances. Va simular un incendi en una nau industrial de la seva propietat. Per garantir l'èxit de l'operació i evitar possibles xivatades, va decidir que seria ell mateix qui provocaria el foc. Tanmateix, no era cap piròman expert i va abocar el combustible de fora cap a dins, i no al revés. Quan se'n va adonar era massa tard: va caure a la seva pròpia trampa.

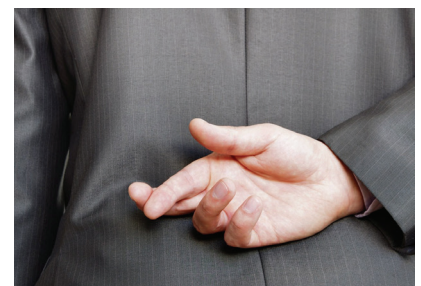
Les assegurances de cotxe són les més propenses a “manipular” sinistres amb 7 de cada 10 intents de frau, segons les dades d'ICEA.

- *“Diu el meu amic que al taller de la cantonada fan quatre retocs i ho cobren a l'assegurança”.* – L'estratègia de màrqueting del taller funciona molt bé i, a poc a poc, va aconseguint una bona clientela. Fins que el boca-orella arriba a oïdes de la companyia d'assegurances. Llavors s'acaba el negoci i comencen a sortir problemes cap a totes bandes.

La crisi ha contribuït al naixement d'un nou negoci: **les trames organitzades per estafar l'assegurança.** S'han incrementat un 500% l'últim any; han passat de 7 casos a 45.

Segons UNESPA, el 2014 es van detectar 156.000 intents de frau que van evitar pèrdues de 426 milions d'euros per indemnitzacions indegudes. Malgrat aquestes dades, no són actituds generalitzades i els espanyols som conscients de les implicacions que comporten.

A més, el frau no només afecta les companyies, sinó que també afecta la resta de ciutadans, ja que un fals sinistre per cobrar una indemnització falsa augmenta la sinistralitat global i, per compensar-ho, les companyies d'assegurances incrementen les primes en general. Moral: normalment, **“qui la fa la paga”.**

“Intocable”: la realitat de la dependència supera la ficció

Un algerià conduïa un Maserati a tota velocitat pels carrers de París. Diverses patrulles de la Gendarmeria francesa el van perseguir fins que, finalment, van aconseguir aturar-lo. Tanmateix, no va ser sancionat. Per relaxar-se l'algerià va començar a fumar amb el seu acompanyant, un tetraplègic.

Philippe Pozzo di Borgo està lligat a una cadira de rodes des del 1993 a conseqüència d'un accident en parapent. Dirigia el negoci familiar de Champagne Pommery. És un aristòcrata que va quedar vidu i va contractar els serveis d'un immigrant amb antecedents penals (Abdel Sellou) perquè el cuidés.

Dues històries d'"intocables" que es van unir forjant una estreta amistat.

Un vivia en un palau i estava sumit en una forta depressió per l'accident i la mort de la seva dona. L'altre estava condemnat a la marginació dels pobres i delinqüents. Tots dos han refet la seva vida: el ric viu al Marroc feliçment casat i amb dos fills, i el pobre s'ha convertit en un empresari de la distribució de pollastres a Alger.

L'altra cara de la moneda

"Intocable" és el títol de la pel·lícula francesa, basada en fets reals, que el 2011 va commoure milions d'espectadors de tot el món. Però hi ha altres històries...

Jomian Leonel (13 anys) era un gran dependent que també patia una paràlisi cerebral i que vivia a Espanya. No es podia comunicar i patia una anèmia permanent. A la seva mare se li va concedir una ajuda mensual de 387 euros. Per cobrar-la havia de "presentar prèviament les factures el dia 10 de cada mes per entrar en nòmina el dia 20". Tanmateix, els diners arribaven amb retard i la seva mare es gastava 500 euros en el petit. L'ajuda a Jomian es va autoritzar el desembre (2013) i va morir el març de l'any següent (2014).

Segons l'Associació Estatal de Directors i Gerents de Serveis Socials, s'han retallat 835 milions d'euros en ajuts a la dependència (any 2013), s'ha reduït la quantia de les prestacions econòmiques un 15% (2012) i s'han deixat 145.000 cuidadors fora de la Seguretat Social.

"Vostè m'ensenya a llegir i jo l'ensenyo a viure"

És una frase del cuidador a Intocable". Entrar en una situació de dependència suposa replantejar-se la manera de viure. L'avenç de la qualitat de vida a la societat ha permès que les companyies d'assegurances, per a aquests casos, dissenyin les assegurances de dependència **Garanteixen uns diners quan la persona assegurada es troba en una situació de dependència; o sigui, quan no es pot valer per si mateixa.**

Recerca

Sense carnet i... sense ingressos

T'imagines una àguila sense ales? No podria caçar i es moriria de gana. I un cirurgià amb una lesió a les mans? Deixaria d'operar automàticament. Pensa en un professional del volant que no pot conduir. Si és autònom, perd els ingressos. Si treballa per compte d'altri, la retirada del carnet li pot costar l'acomiadament.

Alguns no som taxistes, ni camioners, ni repartidors... Tanmateix, fem servir el cotxe habitualment i una infracció MOLT GREU ens portaria a una situació econòmica bastant delicada. Segons la Memòria Social de l'Assegurança (UNESPA 2014), les escúters (49,9%), els camions (43%) i les furgonetes (34%) són els vehicles més propensos a contractar la cobertura de pèrdua de la llicència de conduir.

Causas i conseqüències

Et pots quedar sense carnet per dos motius:

- **Quan perds tots els punts.** Un exemple és anar acumulant infraccions lleus (parlar pel mòbil, no portar posat el cinturó...).
- **Per infracció molt greu.** Per exemple, conduir a més de 191 km/h en una via de 120 Km/h, o amb una taxa d'alcohol elevada (més de 0,60 mg/l en aire exhalat o 1,2 g/l en sang).

En els últims 9 anys, més de 100.000 conductors han perdut el permís de conduir. D'aquests, 80.000 van assistir a cursos de recuperació, de pagament. Per alleujar la despesa i la pèrdua d'ingressos que suposa no poder conduir, va néixer **l'assegurança per a la retirada del carnet.**

Abans de contractar-la ens hem de fer dues preguntes: **quants diners percebràs al dia per pal·liar les pèrdues econòmiques derivades de no conduir? Durant quant de temps?** Lògicament, el límit de la indemnització depèn del salari de cadascú.

Com a corredor teu que sóc, t'aconsejo que si fas servir el cotxe diàriament, contractis aquesta cobertura sense dubtar-ho.